

Թամ տ'Ամօրիօր հեա ի'նչպէս սեղան  
 կից եղած էր և թէ պանդոկապե  
 ի'նչպէս հիւրասիրած էր զիրենք ընտ







١٥٦٧

ՊԱՇՏՈՆԱՆԿ.— Բերայի հեռագրա-  
տան պաշտօնեայ Անթուան էֆ. պաշ-  
տօնանկ եղաւ: Իրեն յաջորդեց Տէրին-  
Տէի հեռագրատան Տնօրէն Ժազ էֆ.:

— Ուստի, անաթոյի որ հոգորդ  
Բեհէի կ'ըստ որ ինք հաղար Գրանը  
կ'ուզեն, ու պիտի առնեն, հիմա իսկ  
պիտի տաս:

Այս նախարարո նախահառաւթիւնը  
զգրտեն թեւեղը, որուն բարկութիւնը  
յորդեն ալ:

—Ահ, ես գիտեմ, պտտաց, կ'ուզեմ  
սկսածիդ պէս իւրըմբեղ զորքը...  
Չորս տարի է որ կը շարունակեմ գեղի:

Զէ՛:

Այս խաղը միակ պատնոթիւնը եւ  
զաւ որ Լուսն թեւեղէ պարտուն կ'ան  
քին նամար իրերէն չ'ընեն: Թեւեղ  
ու մզնորէն դուրսը ցոյց է ինք չեշտաւ  
մը ըսաւ:

—Սմէն պարաշայի մէջ, մարդաս  
պաններու նետ չէ՛ որ կենաք կ'ան  
ցունեն կոր:

(Շարունակելի)

Առանցքայի եւս բանով մը զբաղվալով՝ ինչպէս արտաբերել, հրեշտակներ յետեւանալով ու երկանիկ հաւաքելը եւս ինչպէս վրայ, որ ինքնը ստեղծուին ու վախճին հանդարտութեան յիշման եւս ցոյցանք էր: Նոյն իսկ նորահայտ կ'ըլլաւ նոր հրեշտակներ իր կնով ու իր զոհանաւոստութեանակերպի մը քով ինքնակալ, ինչպէս մը ու կարծած էր ինք, մը սիրահարի մը զգացած էր: Այս ղեշտակն ահա

Իրինկուբը Լոռան, խամուխ վեր-  
ջառնակի ուղևորությունը քանի որ չ  
գտար փանքե ասելի կոնյուկտ, ու ա-  
յանք թխափելի դատմութ ասանալու հ-  
մար, Կը իտրեթը թէ հողուխի՛նը հ-  
ը հատի ասարդոց համար, ու ասար-  
մթե՛ն կը փախուքէր կին մը եղածը ԸԼԸ  
որ կարծես ինքքինը ծախել չ-  
երեթրիկեամբ սպասած թիթեղին որ Կ-  
չէր եկած: Երբ եկաւ անուշ լիզու-  
տունը ստոր հանդեպ ու երբ մը  
բաժնի անհամաներուն վրայ զանի մ  
սաւ: Թիթեղին դէմը կապուսացած

Կերպուրը մնալու ատեն Լուսան ար-  
մուկները սեղանին վրայ դրաւ ու բար-  
ի բաց չինքն հաղար Փրսնը ուղե-  
անէր։  
— Զրկար, պատասխանեց Թերե-  
չոր կերպով։ Եթէ աղաւ ձգէ ի թելով  
մինչեւ հիւսն մոխրի վրայ նստա-  
ւէնը... Կ'ստիպումանա՞ս մեր Ղրբը։  
Մեղդակի յիշուառութեան համար  
բռնած ենք։  
— Կարող ե՛ս, արեց Լուսան հան-  
դարտութիւն, ամէնքը մէկ է ինքն հա-  
մար, ես ստա՛կ կ'ուղեմ հիմա։

մը համոզելով ձեռքես բրդուցիքը։ Այն էս  
սակերէ բան մը կ'սխալի տամ, իմացա՞ր  
Որոտն աստ որոտով է։

—Մտածէ՛, տատանք մի՛։ մերժիր  
Բեհեմ կ'ըսէ՛մ որ չ'ինչ հաղար քարան  
կ'ուզեն։ ու սխալի առնեն, չ'ենա իս  
պիսի տատ։

Այս հանդարտ հակաճառութիւն  
զբզուց թիւնկը, որուն բարեկուխիւն  
սորիցք ալ։

—Ահ, ես զիտեմ, արտայ, կ'ուզի  
սկսածի՞ք պէս վերջացնել զործը։  
Ճորտ տարի է որ կը պահենք բնկ

ՖԵՐ ԹԱՂՎԻԼԱԹԸ  
ՍԻ—Ի ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1903

մար : Գը խորհէր թէ մոլու-թիւնը մոլ  
կը նստի մարդոց համար , ու տարտ

Կերպուրը մնալու ատեն Լուսան ար-  
մուկները սեղանին վրայ դրաւ ու բար-  
ի բաց չինքն հաղար Փրսնը ուղե-  
անէր։  
— Զրկար, պատասխանեց Թերե-  
չոր կերպով։ Եթէ աղաւ ձգէ ի թելով  
մինչեւ հիւսն մոխրի վրայ նստա-  
ւէնը... Կ'ստիջիտանանս մեր Ղրբը...  
Մեղդակի յիշուառութեան համար  
բռնած ենք։  
— Կարողի է, արեց Լուսան հան-  
դարտութիւն, ամէնքը մէկ է ինքն հա-  
մար, ես ստա՛կ կ'ուղեմ հիմա։

մը համոզելով ձեռքես բրդուցիքը։ Այն էս  
սակերէ բան մը կ'սխալի տամ, իմացա՞ր  
Որոտն աստ որոտով է։

—Մտածէ՛, տատանք մի՛։ մերժիր  
Բեհեմ կ'ըսէ՛մ որ չ'ինչ հաղար քարան  
կ'ուզեն։ ու սխալի առնեն, չ'ենա իս  
պիսի տատ։

Այս հանդարտ հակաճառութիւն  
զբզուց թիւնկը, որուն բարեկուխիւն  
սորիցք ալ։

—Ահ, ես զիտեմ, արտայ, կ'ուզի  
սկսածի՞ք պէս վերջացնել զործը։  
Ճորտ տարի է որ կը պահենք բնկ

Թիֆլիսի մարտիկները և զորացած պատանիները՝

—Այդուրդ բառեր կը ստրվէին կոնքիստապլեյի կենտրոնէ մէջ, անան չէին:

Այս խօսքը միակ յայտնութիւնն էր զառ զոր Լուսան Թիֆլիզի աղտոտ հիւանդ քրին համար բերնէն հանեց: Թեղեղ ու մզմոսիկն զլուրը ցցեց ու չոր չէշտու մը բռնա:

—Ամէն պարագայի մէջ, մարդասպաններն ինչ ոչ կը նստէ կ'անցնէ ցունեմ կոր:

(Զարմակեփ)



1897